

Oordelen & Veroordelen

Door Dennis H. Coelingh

Inleiding

We doen het allemaal, (ver)oordelen. Of je nou over een persoon, een voorwerp, een kleur, een situatie, of onderwerp praat; voor je het weet heb je een oordeel geveld, veelal onbewust. Een oordeel betekent dat je een mening over iets of iemand hebt, die voor jou telt als een feit. Het meest bijzonder is eigenlijk dat iedereen graag als karaktereigenschap wil hebben *“ik (ver)oordeel niet.”*

In dit boek wil ik graag ingaan op het oordelen en veroordelen van mensen en opinies en hoe we daar wellicht beter mee om kunnen gaan. Ook het wapenen tegen het oordelen en veroordelen van derden.

In dit boek neem ik de gelegenheid om mijn mening, en al mijn eigen (voor)oordelen gechargeerd en ongezoeten te verwoorden en voorbeelden van (ver)oordelen die ik in de praktijk ben tegengekomen in verhalen op te schrijven. Ook ik zou graag over mijzelf zeggen dat ik vrij ben van oordelen en veroordelen, maar helaas: niets menselijks is mij vreemd. Verwacht van mij geen boek met gefundeerde feiten of een kritische beschouwing over ver(oordelen). Zie het als de bereidheid op mijn eigen oordelen zowel onder de loep als op de hak te nemen. Ik vraag van de lezer niets anders dan hetzelfde te doen.

Veel leesplezier!

Oordelen & Veroordelen

Schrijver: Dennis H. Coelingh

Coverontwerp: Dennis H. Coelingh

ISBN: 9789402183177

© Dennis H. Coelingh

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband, elektronisch of op welke wijze ook en evenmin in een systeem worden opgeslagen zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. © Dennis H. Coelingh

Inleiding.....	
Inhoudsopgave.....	2
Wie oordelen en veroordelen, en wie mogen het?.....	4
Het oordelen als functie.....	11
Da's een slet, dat zie je zo!.....	16
Oordelen en (ver)oordelen als instrument.....	18
Die vent is een klootzak!.....	21
Je werkgever beoordeeld of veroordeeld?.....	22
De loze (ver)oordeling van de politiek	26
De bikkelharde jeugd	29
Minderheden oordeel en veroordeling	31
Oordelen en labelen.....	35
Kritiek als slimme afleidingsmanoeuvre.....	36
Winkelen is voor mannen verschrikkelijk	37
De veroordeling in het onderwijs	39
Onze defensie eenheden.....	44
Niet zielig genoeg.....	48
#Meetoo beweging.....	52
Vrouwen oordelen en veroordelen en mannen grommen.....	55
MBO en HBO opgeleid.....	58
Iemand die de psychiater bezoekt.....	63
De lawaaimaker zal wel gelijk hebben.....	65
Waar je ogen niet waren, moet je mond niet praten.....	66
Hoe schoner de schijn, hoe vuiler de was.....	68
Das nep!.....	69
De feminisering van de samenleving.....	70
Opgedragen aan Maxime.....	71
Nawoord.....	74

Wie oordelen en veroordelen, en wie mogen het?

We maken het allemaal wel eens mee, dat we beoordeeld worden of zelfs veroordeeld. Je zit in een vriendengroep of werkomgeving en je voelt het al in je buik. Je zit niet op je plek en voor je het door hebt komen er al scheven blikken. Mensen praten wel met elkaar maar niet met jou. Er wordt onderling gekletst en ja! Over jou! Bah wat een kutgevoel is dat! Wat te doen? Nou eigenlijk niks. De doelloze mensen die dit gedrag vertonen hebben bijna allemaal een geschiedenis en een rugzakje vol ellende die ze graag reflecteren op een ander. Laat een ander zich kut voelen, dan voel ik me waarschijnlijk beter. Natuurlijk onzin, maar ze weten niet beter!

Maar doen we het zelf nooit? Iemand veroordelen op basis van zijn of haar uiterlijk? Zie je wel eens een dikke dame of heer met een zak patat of hamburger? Heb je nou nooit gedacht, joh! Eet eens wat gezonds? Terwijl die man of vrouw ook recht heeft op een snack op z'n tijd! Jaja, sommigen eten zich vol, maar dat is toch niet bij alle gezette mensen? Misschien hebben ze wat onder de leden en hebben ze net een week lang keihard gewerkt.

Of die hele onverzorgde man of vrouw die je ziet en je bedenkt dat dit de lokale zwerver wel zal zijn? Ik ken gevallen dat die mensen in voorkomende gevallen in een groter huis wonen dan ik, een hoger inkomen hebben dan ik en een joekel van een auto rijden en die is zeker groter dan mijn auto.

Nee mensen, we oordelen zeker snel. Zeker als je in een groep bent en daar onder de groepsdruk kunt bezwijken.

Bedenk maar eens in de periode van je 14^e tot ongeveer je 25e. Daarin begaf je je in een vriendengroep en daar zitten altijd mensen die de boventoon voeren hun harde mening ventileren en om aansluiting te kunnen vinden wordt er vaak instemmend geantwoord en voor je het weet is hun wil wet! Heel gevaarlijk dus maar zo werkt het schijnbaar bij ons mensen.

De Homo Sapiens is een volgzaam type welke door geëvolueerd is tot een maximaal beïnvloedbare. Was het niet zo, miljoenen jaren geleden dat volgens de geleerden de oorspronkelijke holbewoners geen mening hadden maar gewoon leden aan overlevingsdrang? Ze bedreven seks in hun grotten voor de voortplanting, werkten aan beschutting en gingen op jacht als ze honger hadden. Er staat nergens beschreven dat in die tijd geoordeeld werd over een ander. Het was jagen, eten, schuilen, seks, vermeerderen, en rusten. Wat een tijd was dat! Bedenk eens dat we nog in die tijd leefden...

Maar ergens onderweg in onze “geweldige” ontwikkeling is het misgegaan. We kregen allerlei oordeelsorganen en we moesten zo nodig een mening vormen, opgelegd en in een paar gevallen uit ons zelf. Tegenwoordig oordelen we de hele dagen door! Lelijke kleding, lelijke auto, lelijke vent, lelijke vrouw, te dik, te dun, te rood, te blond, te zwart haar, te veel van alles, en dat is tegenwoordig als mening geventileerd. Lekker humaan dus.

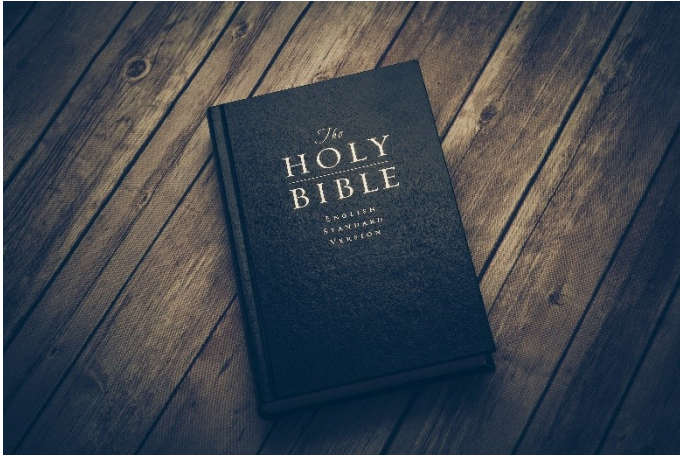
Bedenk eens hoe vaak we dit positief benaderen, hoe anders alles zou zijn als we alles op de positieve manier zouden benaderen? Ik denk een geweldig verschil. Het positivisme zou een beweging kunnen zijn waar ik me bijna vrijwillig bij

zou aan willen melden. Simpel omdat dan alles leuker zou worden. Zou het een baan kunnen zijn? Positivist? Ik zou er direct op solliciteren! De hele dagen alles uitdragen wat positief is!

Nee, we oordelen en benaderen graag negatief. En ook hebben we al ongelofelijk lang een rechtssysteem waar er geoordeeld wordt door mannetjes en vrouwtjes die we rechters en raadsheren noemen. Op basis van bewijslast en welke zij interpreteren als bewijs wordt er geoordeeld en krijgt iemand straf. Bijzonder toch? Hebben ze het nooit fout? Jazeker wel! Verderop in deze pocket meer daarover. In de oude dagen waren het de rijken die zelf dachten te kunnen oordelen of iemand “schuldig” of onschuldig was en met vele deeltjes en voordeeltjes kon je onder een oordeel uitkomen! Dat was destijds het woord.

Je hebt vast wel eens gehoord dat vroeger de alleenwonende vrouw die wat kruiden had, als snel gezien werd als heks. Of ze werden verbrand, of ze werden in de rivier gegooid en als ze werkelijk heks waren konden ze zich wel redden. Natuurlijk stierven ze allemaal. Allemaal veroordeeld door een persoon, groep en meestal de kerk.

Ook een bijzondere manier van oordelen en zeker veroordelen was de periode rond 1200 na Chr. Daarin werd er een stevig oordeel geveld, je was Christen of je was het niet! En als je het niet was, dat was niet best. Er werd geplunderd, verkracht, gekruisigd en gedood dus.

De krijgsheren, bewapende mannen die zich eerder tegen de bevolking richtten in de tijd van de Vikingen en de Moren, werden nu samengebracht en overtuigd dat door het Christendom als rechtmatig eigendom beschouwde heilige plaatsen in het heilige land bevrijd moesten worden van de Islamitische heersers, die deze plaatsen sinds 638 veroverd hadden.

Er was een nieuwe orde en dat was het Christendom. Het nieuwe woord werd verspreid en als de steden en landen zich niet overgaven aan het Christendom, dan was het foute boel. Al moordend, verkrachtend en plunderend gingen de kruistochten door de wereld. De door zichzelf verkozen Christelijk leiders gaven een (vaak eigen) oordeel en die werd uitgevoerd. Het Christendom werd beleefd op de wijze waarop het gebracht werd. Immers, het grootste gedeelte van de bevolking was arbeider en men kon niet lezen en schrijven.

Dus wat de kerkelijk leider zei, dat was “waar”.

Het bijzondere is wel dat de Moslimleiders in de eeuwen